

Schüler

Astias

Diogenis

1726

17.
CASTITAS
DIOGENIS
CYNICI

PROGRAMMATE PUBLICO
A CALUMNIIS VINDICATA,

quo simul

LYCEI HACHEN-
BURGENSIS MÆCENATES
AC PATRONOS OMNIUM
ORDINUM

*ILLUSTRISSIMOS, GE-
NEROSISSIMOS, AMPLIS-
SIMOS, SUMME REVERENDOS
ET CLARISSIMOS,*

AD EJUSDEM LUSTRATIONEM SOLEMNEM AD
d. JUNII HABENDAM QUAM SUBMISSISSE ET
OFFICIOSISSE INVITARE VOLUIT

M. JOANNES HENRICUS SCHÜLERUS,
VERBI DIVINI MINISTER ET RECTOR.

A. O. R. M DCC XXVI.

Σύνοψις.

TRACTATIONIS SCOPUS. §. i.

Vitiorum, quorum Diogenes insimulatur, relatio. §. 2. Hujus accusationis testes. §. 3. Pro castitate Diogenis argumentum primum, à silentio Scriptorum aequalium fide dignorum. §. 4. Argumentum secundum à summa laude, Diogeni à gravissimis autoribus tributa. §. 5. Argumentum tertium auctoritatem testium Diogeni male loquentium impugnat, quod primum rei veritatem scire nec potuerunt; §. 6. 7. & 8. Nec, quid hac in causa verum sit, investigare voluerunt. §. 9. Quartum denique argumentum docet, rebus venereis ad-versari Cynismum generatim secundum ejus definitionem, finem & indolem consideratum. §. 10. Imprimis si Cynismus ratione doctrina de coercendis libidinibus spectatur. §. 11. Epilogus continet invitationem ad examen solenne scholasticum. §. 12.

§. 1.

Fleri posse, ut castimonia vitæ viri præstantissimi in omni generis nefandarum libidinum suspicionem adducantur, Christianam religionem amplectentium fortuna atque conditio jam à primis temporibus fati superque testantur. Etenim (a) cœnas Thyestæas, concubitus incestuosos & promiscuos à religionis Christi hostibus insensissimis

A 2

(a) Conf. Kortholdi libr. de calumn. quibus veteres Christiani adpersi sunt,

mis objecta eis fuisse, Justini Martyris, Athenagoræ & Tertuliano loquuntur apologiæ. Quis igitur miretur, si summorum Philosophorum famæ, veneræ turpitudinis nota iniusta reperitur? Ex Diogenis vita quædam exempli gratia jam proferam, ejusdem Philosophi castitatem ab omni malevolorum injuria vindicaturus.

§. 2.

Veneri (b) palam vacasse, imprimis cum Laide illa rem quam sapissime omnibus intuentibus habuisse, dicitur Diogenes Cynicus. De eodem memoriæ proditur amplius, (c) expectandæ Laidis impatientia aliquando ductum, aliud veneris genus, à Gallis peché de moleffe, dictum, improba manu exercuisse, eoq̄ue Laidis loco sequenti tempore publice usum, exemplo piscium, esse rem licitam atq̄ue hominis naturæ convenientem probasse.

§. 3.

Quod ad publicum veneris usum consuetudinemq̄ue cum Laide attinet, citantur testes (d) Athenæus & (e) Laërtius: Reliquum accusationis septem auctorum testimoniis maxime innititur, (f) Dionis Chrysostomi, (g) Plutarchi, (h) Athenæi, (i) Luciani, (k) Sexti Empirici, (l) Galeni, ac denique (m) Laërtii. Quorum ad unum omnium testimonia levia & nullius omnino momenti esse, ut probatum eam, sequitur, idq̄ue quatuor argumentis, quæ summatim referam hoc programmate.

§. 4.

Fidem horum auctorum dubiam reddit, gravissimorum primum scriptorum, qui velejusdem cum Diogene ætatis, vel ejus temporibus proximi fuerunt, altum hac de resilentium. Neque enim

- (b) Stanleii Historia Philosoph. Part. VI. c. II. p. 514. Bayle Diction. Historiq. & Critiq. Artic. Diogene le Cynique (L) p. 1004. & Artic. Hipparchia (D) pag. 1472. seq.
 (c) Stanleius & Bayle ll. cc. (d) in Dipnosoph. L. XIII. c. VI. (e) de vitis Philosoph. L. VI. 69. (f) Orat. V. p. 89. 90. (g) de Stoicor. republ. p. 1044. (h) l. c. L. IV. c. XV. p. 158. (i) de morte Peregr. Tom. II. p. 767. (k) Pyrrhon. Hypot. L. III. c. XXIV. p. 153. (l) de locis affectis L. VI. (m) l. c. VI. 69. it. 46.

enim (n) Plato asperioribus Cynicorum, imprimis vero Diogenis, increpationibus quam sapissime offensus, illorumque ex contraria parte (o) ambitionem & (p) decori in victu & cultu neglectum accurate accusans: Neque Stoici ex Cynicorum schola non (q) originem solum ducentes, verum etiam in Cynicorum doctrina (r) circa morum civilitatem multa desiderantes, de ejusmodi Diogenis furiosis libidinibus mentionem faciunt, (s) quod nobis est indicio, nihil de hac re ipsis fuisse persuasum.

§. 5.

Ad minuendam maledicorum auctoritatem præterea facit multorum probatissimorum virorum in Cynicorum institutis laudandis consensio & concordia. (t) Cynismum brevem ad virtutem viam, Stoici omnes uno ore prædicarunt & nominarunt. Consentiant in Cynicis & imprimis Diogene laudibus ornandis (u) Seneca, utpote qui nullus dubitat, quin ingentis, animi virum dicat Diogenem, ejusque statum felicitati Deorum immortalium comparet: (x) Arrianus, eorum philosophiam masculam & generosam, Diogenem vero *ἄειον* appellans: (y) Maximus Tyrius; (z) Lucianus conscientiae quasi testimonio tandem de Cynicorum castitate convictus: (a) Julianus Imperator Cynicorumque defensor acerrimus. Ex Ecclesiae Patribus patrocinantur Diogeni (b) Chrysostomus & (c) Hieronymus: Ex auctoribus recentioribus (d) Vayerus, (e) Schuppius & alii, in quorum numerum refero (f) Clariss. Heumannum, de Diogene ita judicantem: *Den Diogenem Cynicum macht er (nemlich Herr Profes. Stolle) so erbärmlich herunter, daß von diesem Canne kein Hund ein Stück Brods nehmen sollte. Ich glaube aber, es*

A 3

ge

- (n) Stanl. l. c. pag. 508. 520. 521. 323. 526. (o) Stanl. l. c. p. 521. (p) Stanl. l. c. p. 513. (q) Stanl. l. c. p. 542. (r) Stanl. l. c. p. 543. (s) Christ. Thomasi *Einleitung zur Vernunft-Lehr.* c. x. §. 48. p. 135. (t) Stanl. p. 507. (u) Tom. I. Oper. de tranquillitate animi. c. VIII. p. 229. (x) in dissertationibus Epicteti, L. III. c. 22. (y) in dissert. XX. de vita Cynica. (z) in commendatione vitae Cynicae. T. II. p. 717 -- 727. (a) in Orat. VI. & VII. (b) L. II. contra contentores vitae monasticae, & in quatuor Orationibus, scil. VI. VIII. IX. & X. (c) L. II. contra Jovinianum. c. IX. His addi potuisset Lactantius in libro de veterum scriptis legendis. (d) Tom. V. p. 127. seq. (e) in Orat. de varietate ingeniorum. p. 20. seq. Vid. *Stolens Anleitung zur Historie der Gelahrtheit.* p. 362. (f) in *Actis philosoph.* P. VII. dissert. V. §. VI. p. 151. seq.

geschehe diesem Philosopho zu viel. Die übel klingende Zeugnisse der Alten halte ich deswegen vor verdächtig, weil er von denen rechtschaffenen Stoicis einstimmlich, und zwar als ein hochweiser und unvergleichlicher Mann gelobet wird. Seneca und anderer Urtheil vor diesemahl vorbey zu lassen, wie hätte ihn Epictetus ^{Ἐπίκτητος}, einen göttlichen Mann, oder, wie Clericus diesen locum gar recht emendiret hat, ^{Ἐδὲ} einen Gott, nennen können, wenn er die gemeinen Sauerhistorien, welche von diesem Mann erzehlet werden, vor wahr, und nicht vor Lügen und Calumnien, gehalten hätte?

§. 6.

Accedit, illorum neminem, quorum testimonia gloriae Diogenis repugnant, jure dici posse testem hac in causa fide dignum. Sua quippe testimonia veritati consentanea esse atque indubitata, scire plane non potuisse, ipsa temporum ratio, quibus vixerunt, sic declarat. Si supremum obiit diem Diogenes, ut vulgo creditur, (g) eo ipso die, quo Babyloniae fato functus est Alexander, incidit dies mortis Diogenis in annum primum Olympiadis CXIV, qui est, secundum (h) Petavium, ab U. C. CCCXXX, ante Christum natum CCCXXIV. (i) consequens est, Dionem vixisse minimum annos CCCXXX: Plutarchum annos CCCCL: Athenæum, Lucianum, Sextum Empiricum & Galenum annos CCCCLXX: Diogenem denique (k) Laërtium annos CCCCL, post, quam de vita decessit Diogenes. Quæ cum ita sint, patet, eos ad unum omnes neque fuisse testes oculatos & auritos, neque à testibus vivis & rei consciis sua accepisse. Ex literarum insuper monumentis Platonicorum, Stoicorum & reliquorum Diogeni æqualium Philosophorum relata sua non habuisse cognita atque explorata, demonstravit hujus tractationis paragraphus quartus & quintus: Nec ad libros Cynicorum genuinos sua referre potuisse, comprobabit sequens paragraphus decimus cum undecimo. Sua ergo maledicta in Diogenem unde hauserint, haud immerito quaeritur?

§. 7.

(g) Stanl. I. c. p. 530. quædam circa hanc sententiam dubia movet Bayle l. c. articul. Diogene le Cynique. (H) p. 1003. (h) in ration. temp. (i) de atatibus, quibus vixerunt unusquisque horum auctorum, vid. Menckii gelehrtes Lexicon, Fabric. Biblioth. Græc. & Latin. (k) Conf. Heumanni Acta Philosoph. P. II. Dissert. V. p.

Licit mihi haecenus duos invenire hujus rei fontes, quorum alter est, rumor vulgi, alter, libri ab aliis Cynicorum nomine subjecti. Ex auditu multa arguisse innuit (l) Athenaeus, qui nostri Philosophi cum Laide consuetudinem confirmat cujusdam, Aristippo servitii praestantis, narratione. Hunc olim ex Cranio redudem ejusmodi dixisse, fama erat. (m) Sextus Empiricus argumenti loco utitur auditione: accepimus, inquit, Zenonem, Diogenis factis verecundiae inimicis, album addidisse calculum. Malum autem veritatis custodem vulgi rumusculum esse, quis ignorat? Fieri posse, ut, cui placeat virtus, idem placeat populo, negat (n) Seneca, omniumque Philosophorum, imprimis Cynicorum probat exemplis. Nam (o) cum obvios quosque monerent Cynici, eosque ironica methodo verbis castigarent acerbioribus, (p) multitudi- ni furere sunt visi. (q) Histrionum turba agens Tragœdias, ne Cynicis personas hominum mente captorum, rebusque vene- reis deditissimorum tribuerent, haud est verita. (r) Locus ipse, Cranio dictus, ubi commorabatur Corinthi Diogenes, auxisse videtur ejus impudentiae famam; erat enim lupanarium, sive impurorum & impudicorum omnium colluvies & sentina, (s) quam quidem ob rem Diogeni jam sua aetate opus erat, non libidinis explendae gratia, sed qua ratione medici in ægrotorum numero, eadem in improborum coetu se versari, omni asseveratione plebi affirmare. Multum convitii in Cynicam sectam intulit (t) homonymia, quae dicitur, vocis canis, quae cum (u) calumniatorem significat, quo sensu Diogenem Plato canem vocavit, quia ejus reprehensiones justo acerbiores esse, putabat: tum etiam (x) hominem impudicum, quo sensu falsis opinionibus praecipitata multitudo Diogenem

(l) l. c. L. XIII. c. VI. p. 588. (m) Pyrrhon. hypot. L. III. c. XXIV. pag. 153.
 (n) Tom. II. Epist. XXIX. p. 94. (o) Seneca l. c. pag. 91. (p) Stanl. l. c. pag. 517. (q) Testantur tragœdiarum, sub Diogenis nomine existantes. vid. Stanl. l. c. p. 534. (r) Stanl. l. c. pag. 516. (s) Stanl. l. c. pag. 516. (t) vid. Fabr. Lexic. Lat. sub voce Canis. (u) Acta Philosophi. Part. XII. Dissert. III. pag. 902. (x) Bayle l. c. artic. Hipparchia. (D) pag. 1472. *Stollens Anleitung zur Historie der Gefahrheit pag. 369.*

genem canem dici, (y) falso sibi persuadebat. (z) Cynicorum, nomine magis quam re vesana denique cohors in causa fuit, ut ejus immoderata vivendi licentiâ, universa Cynicorum secta aspergeretur infamia. A plebecula igitur, sijam (a) Ciceronis ætate male audiverunt Cynici, quis in admirandis ponit?

§. 8.

Quod libros Cynicorum nomine suppositos spectat, eorum ingentem extitisse numerum, præcipue Tragœdiarum, quibus ab omni honestate res alienissimas Diogenem induxerunt commemorantem, ipse fatetur Laërtius, (b) auctoresque fraudis Philiscum & Passiphontem nominat. Exemplo nobis est Tragœdia (c) Thyeste, in qua Diogenem sensisse dicitur, conjugium rem vanam esse, mulieres communes esse oportere, carnibus vesci humanis non esse impium, & id genus plura. Quarum Tragœdiarum turpitudinem accusavit suo tempore (d) Julianus, & Diogenis non esse disputavit. En igitur limpidissimos fontes! infimæ multitudinis præjudicatis opinionibus captæ rumusculum, & librorum supposititiorum fidem, quibus innititur Diogeni male loquentium auctoritas.

§. 9.

Non defuisse modo his auctoribus cognitionis certitudinem fontium respectu, ut antea demonstravimus: Sed ne inquirendi quidem eis fuisse animum, quid distent hac in re æra lupinis, facile cernitur, si qua voluntate & consilio ejusmodi scripserint, instituitur quæstio. Non multum à Poëtis primùm differt Oratorum auctoritas (e), cum quibus Dio Chrysostomus merito annumeratur, quippe qui de rebus quidem ad Philo-

(y) Quibus in rebus cani similis sit, docet Diogenes sæpe numero, vid. Stanl. l. c. pag. 519. 522. 527. 530. (z) Pseudo-Cynicis opposuit Julianus Orationem suam secundam.

(a) Cynici nomen convitiis loco tunc temporis fuisse, ex Ciceronis L. II. ad Attic. Epist. IX. patet, conf. Act. Phil. Part. XII. Diss. IV. §. 1. p. 913. (b) Stanl. l. c. p. 510. & 534. (c) Stanl. l. c. p. 520. (d) Orat. VI. p. 210. (e) Meackii ges. Lexic. voc. Dio Chrysof.

Philosophiam pertinentibus, sed oratoriae artis solum exercendae ingeniique ostendendi gratia verba fecit, parum curans, respondeant, nec ne, Historiae veritati sua relata. Deinde Plutarchus tum (f) credulitatis incurrit suspicionem, tum maxime hac in causa multum affectibus dedisse, insimulari meretur. (g) Odio enim maximo in Stoicorum nomen flagrans, aegre non tulit, Stoicos, qui Cynicis debent originem, tam foedis parentibus esse ortos, si omnes crederent. Deinde de Athenæo audiamus (h) Cl. Heumannum: Athenæus --- hat von denen Philosophis gar vieles, darunter aber gar wenig ihnen zur Ehre gereicht, in sein bekandtes Opus bracht. Wenigstens hat ihn Bayle im Verdacht, er habe seine Lust daran gehabt, daß er alle ärgerliche Historien von denen Philosophis aus denen ärgsten Satyricis zusammen gelesen habe. Ja, er beschuldiget ihn (den Athenæum) an einem Orte, er habe den Vorsatz gehabt, nicht nur andere gelehrte Leute, sondern auch insonderheit die Philosophos als Huren-Jäger zu beschreiben, und ihnen also einen häßlichen Schandfleck auf den Armel zu heften. Deinde Sextum Empiricum (i) Pyrrhonis asseclam, in sinu gavifum extum, simul ac honestatis præcepta, quæ ab ipsa natura hominibus insita & innata putantur, à Cynicis pernegata fuisse, legerit, omniaque hinc esse dubia & incerta denuo probari posse, sibi persuasisse videtur. Satis est (k) de Luciano dixisse, quod sententiam supra propositam retractarit, iisdem in rebus Cynicos laudando, in quibus antea vituperarat. Postea (l) Galenus de Historica fide parum sollicitus, cum de locis affectis ageret, quæ hujus rei causa naturalis esse potuerit, quasi in transitu declarat, Po-

B

stremo

(f) Heum. Act. Philos. Part. I. Diss. IV. §. 9. p. 118. seqq.

(g) Stollens Anleitung in die Historie der Gelahrtheit p. 598. & 373.

(h) Act. Philosoph. Part. III. Diss. I. §. XXVI. pag. 438. conf. Part. XII. Dissert. IV. §. 2. pag. 913. seq.

(i) Buddei Elem. Philos. Instrum. c. I. §. 13. p. 3. Fabr. Biblioth. Græc. I. 4. c. 18. pag. 590. seq.

(k) In commendatione vitæ Cynicæ. Vide supra §. 5. lit. (M) & Heumanni de Luciano judicium, in Act. Phil. Part. VII. Diss. II. §. 2. p. 62.

(l) Conf. Bayle Diction. Historiq. & Critiq. artic. Diogene le Cynique (L) pag. 1004.

stremo (m) Laërtium sine ullo pravio iudicio arripuisse, quæ de Philosophis commemorata invenit, nemo hodie ignorat. Sic horum scriptorum ne unicum quidem, si Lucianum excipis, ad veritatem historicam hac in parte perscrutam unquam appulisse animum sole meridiano clarius elucet.

§. 10.

Nihil denique magis universæ Philosophiæ Cynicæ, si quis ejus definitionem, finem, juxta atque indolem considerat; speciatim vero Cynicorum placitis, de libidine fugienda & coercenda, adversatur & repugnat, quam illæ venereæ res, quarum supra facta est mentio. (n) Cynismum definiunt, quod sit fortissimorum quorumvis, potissimum (o) Herculis, imitatio, & (p) brevis ad virtutem via. Unde illud tantum præclarum & probandum existimant Cynici, (q) ejus finis sit magnanimitas animique intentio. Non molli- ter effoeminateque vitam transigentibus, sed Herculi ac fortissimis se comparabant (r) athleticis, quibus conflictio cum hostibus intercedat atrocissimis, præcipue cum feracissima illa bestia, dolosa & blandiente voluptate. Finis hujus Philosophiæ erat similitudo cum illo numine, quod Socrates colebat. Indicat hoc Diogenes, (s) dum viros bonos Deorum appellat imagines. Nec obstat, quod cum vulgo de Diis tanquam pluribus loquantur Cynici: ab iis unicum tantum Deum Socratis intelligi, testis est Antisthenes, ad similitudinem cum Diis perveniendam nihil præter (t) Socraticum ani-

mum

(m) Heumann. Act. Phil. Part. II. Dissert. V. pag. 348. Stolle Histor. Literar. pag. 348.

(n) Olearius in. notis ad Stanl. p. 505.

(o) Stanl. l. c. pag. 505. & 520.

(p) Stanl. l. c. p. 507.

(q) Stanl. l. c. pag. 530.

(r) Stanl. l. c. pag. 517.

(s) Stanl. l. c. pag. 526.

(t) Stanl. l. c. pag. 506.

num requirens. Pro uno autem eoque vero DEO, Socratem ipsam mortem perpeſſum eſſe, probatione non eget. Hac cum DEO Socratis conformitas duabus continebatur partibus, altera externa, altera interna. Internam animi cum DEO conformitatem ponebant (u) in virtute, quam ſolam animi pulchritudinem, ſolamque ſtatuebant (x) felicitatem, nec eam doctrina, ſed (y) uſu atque exercitatione acquiri diſputabant. Externæ vitæ ſtatui tunc ineſſe quandam cum Deo ſimilitudinem, ſi quam pauciſſimis in victu & cultu egeremus, ex Socratis diſciplina retinuerunt. (z) Diogenes, Deorum eſſe, inquit, proprium, nulla re egere, eorum vero, qui iis eſſent ſimiles, egere quam minimis. Pariter ex hac Dei ſimilitudine ortum puto immunitatis amorem, in rebus (a) à locorum & temporum circumſtantiis ita pendentibus, ut (b) legibus civilibus non ſint conſtitutæ; ejuſmodi ſunt exempli gratia: (c) ſine locorum & temporum diſcrimine edere, (d) obſoleta & trita veſte uti, ante fores (e) locorum publicorum pernoctare, & id genus (f) plura alia. His

B 2

ita

(u) Stanl. l. c. pag. 507.

(x) Stanl. l. c. p. 506.

(y) Stanl. l. c. pag. 506. & 519.

(z) Stanl. l. c. pag. 507. Seneca Tom. I. Opp. de Tranquill. c. 8. p. 229.

(a) Stanl. l. c. p. 513. & 524.

(b) Leges Civitatis ſanctæ eſſe ſervandas inculcat Diogenes, vid. Stanl. l. c. pag. 520. ubi in margine invenitur huius loci emendatio ex mente Olearii. Chriſt. Thomaf. in Philoſ. ablic. c. 1. §. 32. Omnia, inquit, faciebant in propatulo, quæ non repugnarent legibus.

(c) Stanl. l. c. p. 527.

(d) Cynici pallium geſtabant ſine tunica. Stanl. pag. 508. Buddei Anal. Hiſtor. Philoſ. pag. 433. Obſerv. Hallenſ. Tom. IX. Obſ. X. §. 8.

(e) Stanl. l. c. pag. 513.

(f) E. g. pedes ne rigidiffima quidem hyeme tegere. Stanl. Po 533. barbam promiffam

ita evictis demonstratisque, nihil eorum ratum atque firmum esse, quorum aliorum incuria & credulitate rei facti sunt Cynici, is demum intelligit, qui apud se animo suo perpendit, an servire carnis voluptati, & cum eadem tanquam ferocissima bestia Herculis instar in conflictum descendere, simul possint consistere: itemque, an inter se convenient, Dei Socratis, mentis castissimæ, amare similitudinem, & eodem tempore tetrus se libidinibus mancipare. Accedit, indolem sectæ Cynicæ plane esse Heroicam, (g) masculam & generosam, eiq̃ue animum proprium esse, in quo primas tenet ambitio. Atque hac animi indole natura præditum fuisse (h) Antisthenem & (i) Diogenem, omnia eorum dicta & facta non solum, verum etiam Socrates cum Platone, testimoniis suis confirmant. Nihil autem ab ambitione remotius esse libidine, morum doctrina docet.

§. II.

Labefactabit tandem omnis linguæ maledicæ fidem Cynicorum doctrina de sedandis & coercendis libidinibus. Quamvis matrimonium rem honestam iisque licitam concederet (k) Antisthenes, qui sobolis procreandæ causâ id (l) verecundè inirent & colerent. (m) Perfectius tamen vi-

ræ

missam alere. Buddei Anal. Hist. Phil. pag. 431. seqq. Observ. Hallens. Tom. IX. Obs. X. §. 7. 8.

- (g) Vossius de Sect. Phil. c. 18. §. 9. vid. supra. §. 5.
 (h) Stanl. p. 505. Buddei Anal. Hist. Phil. p. 461.
 (i) Stanl. l. c. p. 517. 527. 534.
 (k) Stanl. l. c. p. 506.
 (l) Stanl. l. c. p. 523. 527. 539.
 (m) Stanl. l. c. p. 531.

tæ genus prædicabant, si quis à conjugio sibi castè temperare didicisset, quoniam (n) raram avem existimabant conjugem communibus sui generis vitiis non inauritam. Ad castitatem verò tuendam, non blandientis voluptatis (o) usum, quasi exercitatione expleri atque exfatiari posset, utilem arbitrabantur, sed ejus primùm (p) fugam & contemptum, deinde cum ea (q) acerrimam pugnam, ad ultimum (r) corporis curam cum egestate, & inopia multisque vigiliis conjunctam. Hac arte libidines reprimi & vinci posse (s) suo exemplo specimen dare Cynici cupidè elaborabant. Brevitati studentes Cynicorum hac de re testimonia prætermittimus, ampliorem hujus materiæ tractationem in aliud tempus differentes & reservantes.

§. 12.

Quantum verò nostra juvenus scholastica, in doctrina de libidinibus aliisque vitiorum generibus spiritus CHRISTI ope vincendis, & reliquis literarum studiis, quibus hæc ætas impertiri potest, per DEI gratiam, hactenus profecerit, crastinus dies prolaturus est in lucem, quippe qui constitutus est, ut iustratio Lycei nostri, ca-

B 3

que

(n) Hinc mulieres in varias Cynicorum incurrunt reprehensiones, vid. Stanl. l. c. p. 507. 525. 526. 531.

(o) Stanl. p. 507. 509. 520. 529. 531. Plutarchi. de pueris. iustit. p. m. 95.

(p) Stanl. l. c. p. 122. 516. 530. 531. 532.

(q) Stanl. l. c. p. 516. 517.

(r) Stanl. l. c. p. 507. 513. 516. 526. 532. 533.

(s) Stanl. p. 514. ubi se chori magistro comparat.

que solennis habeatur, cui ut clementer ac benevole ho-
ris locoque consuetis interesse velint mansuetiorum litera-
rum fautores ac patroni, qua possumus animi observantia
humillimè & quàm officiosissimè rogamus. P. P.

Hachenburgi Saynensium, Mense

JUNIO, A. O. R.

M DCC XXVI.

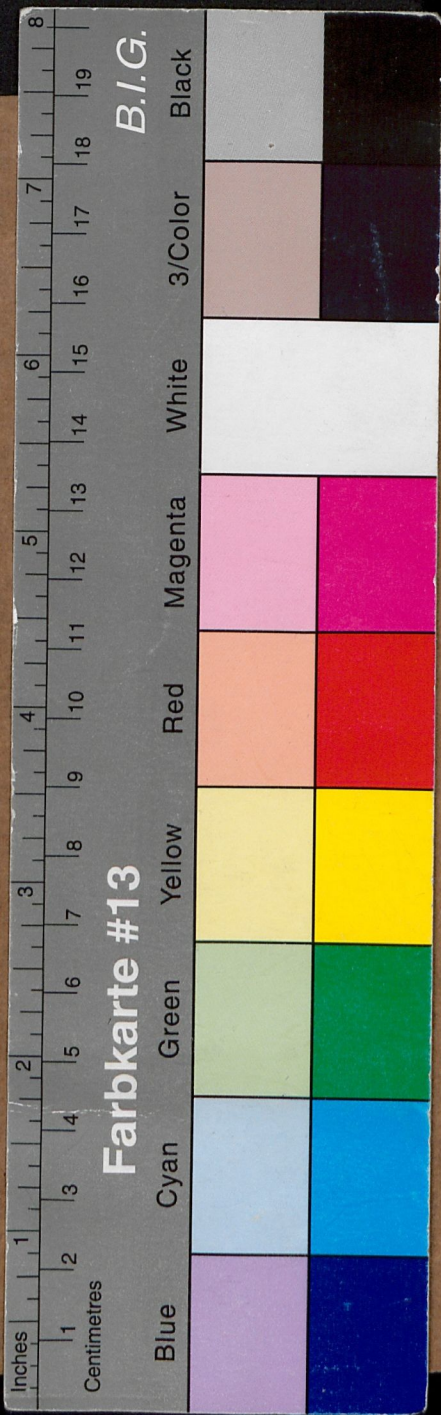

be 3616

X 2310830

17.

CASTITAS DIOGENIS CYNICI

PROGRAMMATE PUBLICO
A CALUMNIIS VINDICATA,

QUO SIMUL

19536.
LYCEI HACHEN-
BURGENSIS MÆCENATES
AC PATRONOS OMNIUM
ORDINUM

ILLUSTRISSIMOS, GE-
NEROSISSIMOS, AMPLIS-
SIMOS, SUMME REVERENDOS
ET CLARISSIMOS,

AD EJUSDEM LUSTRATIONEM SOLENNEM AD
d. JUNII HABENDAM QUAM SUBMISSISSIME ET
OFFICIOSISSIME INVITARE VOLUIT

M. JOANNES HENRICUS SCHÜLERUS,
VERBI DIVINI MINISTER ET RECTOR.

A. O. R. M DCC XXVI.

